

3-Torens 2 – SGO 3

Op vrijdagavond moesten de mannen van SGO 3 het op gaan nemen tegen medekoploper 3-Torens.

Vooraf ontspannen aan de bar, om na afloop weer terug te kunnen keren.

Het zou een spannend avondje gaan worden.

Roelf Marten Duin (7) had zich thuis terdege voorbereid en speelde met wit een nogal bizarre opening. 1. e4 , e5 2. Pf3 , Pf6 3. Pxe5 , d6 4. Pxf7 ??? Het Cochrane Gambiet. (i.p.v. een gezonde Russische opening) Dit gambiet staat als zeer dubieus bekend, omdat wit slechts 2 pionnen voor zijn paard krijgt en zonder al teveel compensatie.

Op bord 3 bij Cor van Lennep gebeurde juist het tegenovergestelde, zijn tegenstander offerde een stuk voor 2 pionnen.

Zo halverwege de avond zag het er goed uit voor de onzen.

Rob de Wilt (1) was met wit beter uit de Siciliaanse opening was gekomen, Fokke Lindeboom (4) met zwart een mooie Grunfeld op het bord en leek dat beter te begrijpen dan zijn tegenstander, Niels van Diejen (5) staat altijd beter en zo nu ook. (ook een stuk tegen 2 pionnen voor) (leek wel zo'n beetje het thema van de avond) Debutant Daniel Trochenine (8) stond op zijn minst gelijk, zo niet beter. Met zijn stukken op de juiste plaatsen had hij een goede stelling opgebouwd.

Bij Wil de Gids (6) met zwart stond het bord volledig in brand. Wit had een pion op f7 en een 3 pionnen tegen een looper. Doordat beide ook nog een looper en 2 torens hadden, waarmee wit dreigde binnen te komen, was de situatie redelijk ondoorzichtig gedurende de partij.

Teamcaptain Hans had het dan ook niet makkelijk.

Serge Erdtsieck (2) kreeg in een gelijke (misschien zelfs iets mindere stand, vanwege zijn dubbelpion op de f-lijn) remise aangeboden.

Gezien de stand op de bordes was dat geen probleem om die aan te nemen.

Vreemd genoeg krijgen dit soort spannende wedstrijden ook altijd de meest bizarre wendingen. Oke, Roelf Marten verloor in een nog steeds mindere stand door een mooie combinatie van zijn tegenstander, maar op bord 1 trapte Rob (die beter stond) in een akelige grap van zijn tegenstander, die gebruik maakte van een gepende looper op c5. (2,5 – 0,5 achter)

De tijd begon langzamerhand te verstrijken en over het algemeen hadden de onzen daar minder van. Cor, Niels en Daniel kwamen licht in tijdnood.

Daarnaast raakte Daniel na een afruil van stukken en een vorkje van een vijandelijke pion ook nog een stuk kwijt, zodat wij virtueel met 3,5 – 0,5 achter stonden.

Slim genoeg bood de tegenstander van Wil (bij wie het bord nog steeds in brand stond) remise aan. Wil wilde wel, maar vond eigenlijk ook wel dat hij beter stond. Dus doorspelen tot je erbij neervalt, riep de teamcaptain Hans. En waar soms het gras niet altijd groen is en de lucht niet altijd blauw, klaarde de laatste flink op.

De sluwe Cor had een leuk grapje bedacht en zette zijn gewichtige en verbouwereerde tegenstander pardoos mat in 2. De glimlach van Cor was mooi om te zien. (virtueel 3,5 – 1,5 achter) Inmiddels kwam Niels beter te staan, maar begon steeds minder tijd te krijgen.

Daniel stond nog steeds een stuk achter en probeerde van alles. Ook om zijn pion naar de overkant te loodsen. Helaas was zijn tegenstander te goed en doorzag alle pogingen van Daniel. Helaas een nul, maar wel een mooi debuut in het 3^e. (3,5 – 1,5 maar nu niet virtueel meer) Fokke Lindeboom had in het vroege middenspel een pion veroverd en was in een toreneindspel met dus een pion meer en een betere pionnenstelling terecht gekomen. Daar is techniek voor nodig, zo zei hij. Kalm en zonder zijn tegenstander ook maar een poging tot tegenspel te gunnen, schoof Fokke de partij uit. Zelden heb ik een partij gezien uit 1 stuk als deze. (maar wellicht dat Fritz het tegendeel aantoon, haha) (3,5 – 2,5 nog steeds achter)

Wil had een loper tegen 2 verbonden vrijpionnen op de koningsvleugel. Verder hadden beide nog 3 pionnen op de damevleugel geparkeerd staan. Ook een duidelijk gewonnen eindspel. Meer tijd ook op de klok en de tegenstander juist in zware tijdnood. Niels, ook in een heftige tijdnood, had een mataanval. De tegenstander kon die alleen maar pareren door op zijn minst een kwaliteit weg (toren tegen een paard) te geven. Wil deed het ondertussen niet goed, hij haalde wel de pionnen op de koningsvleugel op, maar de vijandelijke koning was rustig richting Wil dappere drietal op de damevleugel gelopen. Met de goede loper die Wil had, waren die goed te verdedigen. Maar dan moet je ook wel je loper de goede kant opspelen. (a2 i.p.v. c2)

Doordat de pionnen van Wil niet overleefden werd het remise. Jammer van het slot, want Wil had de overwinning zeker verdiend. (4 -3 achter)

Niels mataanval was afgeslagen, maar wel had hij een toren en een razendsnelle vrijpion meer.

Koelbloedig (met slechts minder dan een minuut op de klok) won Niels fraai zijn partij. (eindstand 4 -4)

Het bleef het nog lang onrustig aan de bar in Berkel.

Ronald Verbeek